

**Naaja H. Nathanielsen
Løsgænger**

**FM 2016/109
18. april 2016**

Inatsisartutlov nr. xx af xx.xx. 2016 om ændring af Landstingsforordning om socialvæsenets styrelse og organisation (Suspension af kommunernes forvaltning af det sociale regelsæt)
(Naalakkersuisoq for Familier, Ligestilling og Sociale Anliggender)

Vi drøfter dette punkt, fordi der er foregået – og foregår – offentligt omsorgssvigt. Tilsyn fra Selvstyret har konstateret, at kommunerne ikke kan følge med i sagsbunkerne. Det har medført uoprettelig fysisk og psykisk skade blandt udsatte børn med et klart behov for hjælp. Problemet er jo ikke nyt. Vi har hørt om det i årevis. Vi har igen og igen hørt om, at der ikke bliver reageret på underretninger om omsorgssvigt. Og vi har haft flere debatter i Inatsisartut om arbejdsbyrderne for landets socialrådgivere og om rammerne om deres arbejde. Det kan derfor ikke komme bag på os, at offentligt omsorgssvigt pågår mens vi taler og taler. Vi bærer derfor alle et medansvar for situationen. Naalakkersuisut kommer nu med et forslag om at kunne suspendere kommunernes forvaltningsret på det sociale område og overtage kommunens ansatte i udvalgte sager. Jeg forstår udmærket Naalakkersuisuts frustration over situationen. Vi deler den alle. Og jeg kan også godt forstå, hvorfor Naalakkersuisut har ment det var nødvendigt at komme med lovforslaget. Men vi må sikre os, at loven rent faktisk vil medføre reelle forbedringer. Vi skal ikke vedtage et lovforslag der giver indtryk af handlekraft, men som egentligt ikke løser problemerne. Umiddelbart har jeg svært ved at se, hvordan det hjælper at Naalakkersuisut bare overtager de kommunale ansatte i en periode i bestemte sager. Det bliver bunkerne jo ikke mindre af. Og det bliver landets sociale problemer heller ikke mindre af. Derfor er det vigtigt at drøfte det samlede ressourcebehov i landet. Under finanslovsforhandlingerne afviste Naalakkersuisut at fastsætte et loft på antallet af sager en socialrådgiver kan sidde med. Naalakkersuisut begrundede sin afvisning med, at et loft på sager ville øge behovet for socialrådgivere – og Naalakkersuisut mener ikke, at der kan rekrutteres det tilstrækkelige antal socialrådgivere til de nye stillinger der ville skulle oprettes. Men Naalakkersuisut lovede en analyse af området. Jeg ser frem til at få en status på det arbejde i dag. Det er min opfattelse, at vi ikke kommer videre før ressourcerne til området øges. Problemerne kan ikke kun løses gennem kurser og efteruddannelse. Der er brug for flere hænder i systemet. Landets socialrådgivere, psykologer, sundhedsplejersker, lærere, pædagoger, læger og lignende har allerede nu hænderne fulde. Og det afgørende er ikke om det er den ene eller den anden instans der er chef for dem. Det afgørende er, at de ikke kan løbe hurtigere end de gør. De har brug for flere kollegaer og flere henvisningsmuligheder. Forslaget henvises til udvalgsarbejde og jeg henstiller til, at udvalget vurderer om forslaget løser problemet eller om der er brug for flere tiltag. Min umiddelbare holdning er, at der er brug for en samlet pakke – en slags social nørdordning, hvor der sættes massivt ind i en længere periode. Dermed kan dette forslag måske være ét tiltag ud af flere, der skal gælde i en afgrænset periode og herefter evalueres. Udvalget ønskes en god arbejdslyst.